

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ל' נִסָּן

(א' דראש חודש אייר/ט"ו לעומר) (הילולת רבי חיים ויטאל ב"ר יוסף זי"ע)

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיּוֹפְיִי:

וְעֵקֶר הַכּוֹנֵן, שֶׁבְּאֲשֶׁר הוּא מְשַׁקֵּעַ בְּתַכְלִית הַתְּגַבְרוֹת הַחֲשֵׁךְ וְהַקְּלָפָה, וְהוּא כְּלוּא וּמְסַגֵּר בְּתוֹךְ הַחֲשֵׁךְ אֶפְלָה, הַמְּסַבֵּת וּמְקַפֶּת אוֹתוֹ מִכָּל צַדֵּי צְדָדִים בְּכַמָּה סְבוּבִים רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְאֵין לוֹ שׁוּם פֶּתַח וְתַקְנָה וְתַחְבּוּלָה לְצֵאת מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁךְ. אֲזִי עֵקֶר עֲצָתוֹ שִׁימְשִׁיךְ עֲצָמוֹ לְהֶאֱמֶת, וַיְבִיט עַל הָאֱמֶת לְאֲמֶתוֹ, וַיִּבְקֶשׁ רַק הָאֱמֶת הָאֲמֶתִי. וּכְנֻגָד זֶה אֵין שׁוּם חֲשֵׁךְ וְסְבוּב שִׁיחֲשִׁיךְ לוֹ, כִּי הָאֱמֶת הוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, וְהוּא בְּחִינַת "ה' אֹרִי". וְכִיּוֹן שֶׁה' אֹרֵךְ לוֹ, אֵין שׁוּם חֲשֵׁךְ שִׁיחֲשִׁיךְ אוֹתוֹ. וְכִּוּדָאֵי יִזְכֶּה לְרֵאוֹת הַפְּתָחִים לְצֵאת מִהַחֲשֵׁךְ, בְּבְחִינֹת "פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֵאִיר מִבֵּין פְּתָיִים" כַּנ"ל. וְהֵבֵן הַיֵּטֵב:

וְהָעֵקֶר, שֶׁבְּתַפְלָתוֹ וְתַחֲנָתוֹ וּבִקְשָׁתוֹ, אֶפְעַל-פִּי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְדַבֵּר שׁוּם דְּבַר בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים, מִגִּדְל הַחֲשֵׁךְ וְהַבְּלוּל הַמְּסַבֵּב אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד מִכָּל צֶדֶד, אֶפְעַל פִּי כֵן, עַל כָּל פְּנִים יִרְאֶה לְדַבֵּר הַדְּבַר בְּאֱמֶת, בְּאִיזָה מִדְּרָגָה נְמוּכָה שֶׁהוּא. כְּגוֹן לְמִשָּׁל, שִׁיאֲמַר: "ה' הוֹשִׁיעָה", בְּאֱמֶת. אֶפְעַל-פִּי שְׂאֵינֹו יָכוֹל לְדַבֵּר בְּהַתְּלַהֲבוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת כְּרָאוּי, אֶפְעַל-פִּי-כֵן יֵאֲמַר הַדְּבַר בְּאֱמֶת, כְּפִי מַה שֶׁהוּא. וְעַל-יְדֵי הַדְּבַר הָאֱמֶת, יִזְכֶּה לְרֵאוֹת הַפְּתָחִים שֶׁבְּתוֹךְ הַחֲשֵׁךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְצֵאת מִהַחֲשֵׁךְ לְאוֹר, וְלְהַתְּפַלֵּל כְּרָאוּי, וְכַנ"ל. (וְעֵינֵי לְעֵיל כָּל זֶה בְּהַתּוֹרָה תְּהִמֵּת יְכַסִּימוּ בְּסִימָן ט):

גַּם בְּזֶה שִׁיזְכֶּה לְבַקֵּעַ פֶּתַח לְצֵאת, יִזְכֶּה גַּם אַחֲרֵים עִמּוֹ, לְעוֹרֵר לְתִשׁוּבָה רְשָׁעִים אַחֲרֵים, לְהוֹצִיאָם מִהַחֲשֵׁךְ וְהַגְּלוֹת שֶׁהֵם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רו ׀ צֶמַח מַלְוֵה רֵנִי יֵצֵא לִי ׀ צֶמַח מַלְוֵה שִׁדְדִי צֶמַח מַלְוֵה רֵנִי יֵצֵא לִי תִיקוֹן לְכַל׀
׀ זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר׀ יֵצֵא לִי הַצֶּמֶח ׀ נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח׀ שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת׀

אֲסוּרִים שָׁם. וְזֶהוּ גַם כֵּן בְּחִינַת וּפְתַח הַתְּבָחָה בְּצִדָּה תְּשִׁיב, שֶׁתַּעֲשֶׂה פְּתַח בְּאוֹתָם שֶׁהֵם מִן הַצַּד, כְּלוּמַר שֶׁהֵם מֵצַד אַחֵר, וְלֹא מֵצַד הַקֶּדְשָׁה, רַק מִסְטָרָא אַחֲרָא. וְהוּא יַעֲשֶׂה פְּתַח, לְעוֹרֵר לְבָבם לְהִשְׁיבָם לְצֵאת מֵהַחֲשֵׁךְ. וְאֵזִי תַחְתִּיבֵם שְׁנַיִם וְשְׁלֹשִׁים, הֵינּוּ הַשְּׁלֹשָׁה עוֹלָמוֹת כַּנִּל, תַּעֲשֶׂה. כִּי אֵתָּה תִקְיָמָם בְּאַמַּת כַּנִּל:

ויש בְּכָל־דְּבָרִים הַנִּל, עֲנִינִים גְּבוּהִים בְּעֵינַי הַתְּפִלָּה, לְכָל אֶחָד לְפִי מִדְּרָגָתוֹ. וּבְעֵינַי זֶה נְכָל עֵינַי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת, אֵיךְ נַעֲשִׂים בְּבְחִינַת הַתְּפִלָּה, וְהוּא נוֹתֵן שִׁפְעַ לְכָל דְּבָר. וְעֵינַי מֵהַ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י״): 'אֵינִי לָךְ כָּל עֹשֶׂב שֶׁאֵינִי לוֹ כּוֹכָב' וְכוּ', כִּי הוּא מְשַׁפִּיעַ לְכָל בְּדַבּוּרָיו הָאֱמִתִּיִּים. וְעֵינַי נוֹסְחָאוֹת הַתְּפִלָּה, כִּי יֵשׁ י"ב שְׁעָרִים כִּידוּעַ, וְצָרִיךְ לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתוֹ לְשַׁעַר הַשְּׁבֵט שְׁלוֹ, כִּי אִם יִגִּיעַ לְשַׁעַר שְׁבֵט אַחֵר לֹא יוּכַל לְעֲלוֹת. וְזֶהוּ (בְּמִדְבָר כ"ד): "דֶּרֶךְ כּוֹכָב מֵיַעֲקֹב וְקָם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל". וְקָם, 'אֵינִי עֲמִידָה אֵלָּה תְּפִלָּה' (בְּרֵכוֹת וׁ). וְהֵינּוּ שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁצָּרִיךְ לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתוֹ לְשַׁעַר שְׁבֵטוֹ, וְהֵינּוּ 'דֶּרֶךְ כּוֹכָב מֵיַעֲקֹב' כַּנִּל. וּבְזֶה נַעֲשֶׂה זְוִיג לְמַעְלָה, וְדֶרֶךְ הוּא בְּחִינַת זְוִיג, מְלֻשׁוֹן (בְּרֵאשִׁית וׁ): "כִּי הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר אֶת דְּרָכָיו". וְהֵינּוּ שְׁנַצְטִיעַר אֲבָא בְּנִימִין כָּל יָמָיו עַל תְּפִלָּתוֹ שֶׁתְּהִיָּא סְמוּכָה לְמִטָּתוֹ (בְּרֵכוֹת הׁ): כִּי "אִישׁ לְמִטָּה אֲבוֹתָיו תִּשְׁלָחוּ", שֶׁצָּרִיךְ לְשַׁלַּח הַתְּפִלָּה לְמִטָּה אֲבוֹתָיו, הֵינּוּ לְשַׁבֵּט שְׁלוֹ כַּנִּל. וְהֵינּוּ 'שֶׁתְּהִיָּא סְמוּכָה לְמִטָּתִי', לְמִטָּה שְׁלוֹ. וְעַל מִטָּתִי שֶׁתְּהִיָּא נְתוּנָה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה (בְּבֵא בְּתָרָא כהׁ): 'הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּינִי'. וּבְכָל דְּבָר, טוֹב הַמְּצָעַ כִּידוּעַ, כִּי 'טוֹב תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֲרִיץ' (אָבוֹת פָּרָק ב) (הֵינּוּ חֲכָמָה וְעֵשִׂירוֹת). וְהֵינּוּ בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, שֶׁתְּהִיָּא מְצָעַ בֵּין שְׁנֵיהֶם, הַתְּפִלָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִטָּתוֹ

כַּנ"ל. (הֵינּוּ בֵּין חֲכָמָה וְעֹשֶׁר, שֶׁהֵן בְּחִינַת צָפוֹן וְדָרוֹם כַּנ"ל, הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים וְלְהַעֲשִׂיר יִצְפִּינ'). וְזֶהוּ וּפְתַח הַתְּבָח בְּצָדָה תְּשִׁים, שֶׁתִּפְּלֵל דְּבוּרֵי אֱמֶת, שִׁיעֲלוּ לְמִקּוֹמָם לְשַׁעַר שְׁבֹט שְׁלוֹ. וְהֵינּוּ בְּצָדָה תְּשִׁים, שֶׁתְּשִׁים הַפְּתַח הַתְּבָח, הֵינּוּ דְּבוּרֵי אֱמֶת שֶׁל הַתְּפִלָּה, בְּצָדָה, בְּצַד שְׁלָה, בְּשַׁעַר שְׁבֹטוֹ הַמַּגִּיעַ לוֹ, וְהַעֲנִין עִמָּק. (עֵינִי כָּל זֶה בְּסִימָן ט' הַנ"ל):

שִׁירָה לְעִיל, לְמַה שֶׁכָּתוּב שָׁם כִּי בְּאֱמֶת יֵשׁ שָׁם פְּתָחִים הַרְבֵּה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה: 'הֵבֵא לְטָמֵא פּוֹתְחִין לוֹ, יֵשׁ לוֹ פְּתָחִים הַרְבֵּה'. וְכִיּוֹן שֶׁנִּמְצָא שָׁם פְּתָחִים (הֵינּוּ הַפְּתָחִים שֶׁנִּפְּלָ עַל יָדָם), הִיָּה יְכַלֵּת לְצֵאתוֹ, רַק הַכֶּסֶל בַּחֲשָׁד הוֹלֵךְ וְכוּ' עֵינִי שָׁם.

וְאִז כְּשֶׁשָּׁמַעְתִּי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ כָּל הַעֲנִין הַנ"ל, דִּבַּרְתִּי עִמוֹ, זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה, שֶׁלְכַאוּרָה קָשָׁה עַל זֶה, כִּי הֵלֵא רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, אָמְרוּ שָׁם (בְּמִנְחֹת כ"ט:): "מִפְּנֵי מָה נִבְרָא הָעוֹלָם הַזֶּה בְּה"י, מִפְּנֵי שֶׁדוֹמָה לְאַכְסְדָּרָה (פִּרְשׁ רַש"י שֶׁפְּתוּחַ מִתְּחִתּוֹ), שֶׁכָּל הַרוּצָה לְצֵאתוֹ יֵצֵא (פִּרְשׁ רַש"י שֶׁכָּל הַרוּצָה לְצֵאתוֹ מִפְּנֵי רָעָה יוֹצֵא). וְכֵּן טַעַמָּא תִּלְיָא כְּרַעָה, דְּאִי הָדָר בְּתַשׁוּבָה מְעִילִי לָהּ (וּפִרְשׁ רַש"י מְעִלִין לָהּ, בְּפְתַח הָעֲלִיּוֹן בֵּין רֶגֶל שְׁבֹתוֹכוֹ לְגִנּוֹ). וְלִיעֵלוֹ בְּהָךְ, לָא מִסְתִּיעִי מִלְּתָא וְכוּ' (וּפִרְשׁ רַש"י וְלִיעֵלוֹ בְּהָךְ, פְּתַח הַתְּחִתּוֹן דְּנִפְקָ בְּהָ. לָא מִסְתִּיעָא מִלְּתָא, דְּהֵבֵא לְטָהָר בְּעֵי סִיּוּעָא מִפְּנֵי יִצְרַח הָרַע, הַלְכָךְ עַבְדֵי לָהּ סִיּוּעָא פְּתַח יְתָרָה). נִמְצָא מְבֹאֵר כָּאֵן, שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְצֵאתוֹ מִהַטְּמָאָה וְלָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה עַל־יְדֵי הַפְּתַח שֶׁנִּפְּלָ דְרָךְ שָׁם, כִּמְבֹאֵר הֵיטֵב בְּגִמְרָא וּפְרוּשׁ רַש"י הַנ"ל. וְלַכְּאוּרָה זֶה סוֹתֵר לְמַה שֶׁכָּתוּב לְמַעְלָה, שֶׁיְכַוֵּלִין לְצֵאתוֹ מִהַטְּמָאָה, עַל יְדֵי הַפְּתָחִים שִׁישׁ בְּהַטְּמָאָה בְּעֵצְמָה כַּנ"ל.

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'ר"ח ז'צ"ל "צדק צדקוה שד"ך צדקוה מצדד מצדדו רבנו יהיה תיקון רב"ל" ז'צ"ל
ז'צ"ל "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות ז'צ"ל

וְאָמַר: יָפֶה הַקְּשִׁיתָ. וְהַשִּׁיב כְּלֹאֲחֵר יָד, שֵׁישׁ בְּזֶה דְבָרִים בְּגוֹ.
כִּי אִם יִזְכֶּה לְרֹאוֹת הַפְּתָחִים שֵׁישׁ שָׁם, הוּא יָכוֹל
לְצֵאת דֶּרֶךְ הַפְּתָחִים שֶׁל נְפִילַת חֲבֵרוֹ. כִּי הִירִידָה וְהִנְפִּילָה שֶׁל
זֶה, הוּא בְּחִינַת עֲלִיָּה שֶׁל זֶה, וְהִבֵּן. הֵינּוּ, לְפַעֲמִים מָה שֶׁנֶּחְשָׁב
נְפִילָה וִירִידָה אֲצֵל חֲבֵרוֹ שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה גְבוּהָה יוֹתֵר, נֶחְשָׁב
אֲצֵלוֹ בְּחִינַת עֲלִיָּה, לְגַבֵּי מִדְרָגָתוֹ הַשְּׁפָלָה. עַל כֵּן, אֶף עַל פִּי שְׂאֵי
אֲפֹשֶׁר לְעֵלוֹת דֶּרֶךְ הַפְּתָחִים שֶׁנִּפְּלָה הוּא בְּעֶצְמוֹ דֶּרֶךְ שָׁם, רַק דֶּרֶךְ
פְּתַח הַגְּבוּהָה יוֹתֵר כְּמִבְּאֵר בְּגִמְרָא הַנִּ"ל, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אִם הָיָה
זֶקֶה לְרֹאוֹת הַפְּתָחִים שֵׁישׁ בְּהַטְמָאָה בְּעֶצְמָה, הָיָה יָכוֹל לְעֵלוֹת
מִשָּׁם, דֶּרֶךְ הַפְּתָחִים שֶׁל חֲבֵרוֹ הַגְּבוּהָה מִמֶּנּוּ שֶׁנִּפְּלָה עַל יָדָם. כִּי
הִירִידָה וְהִנְפִּילָה שֶׁל חֲבֵרוֹ, נֶחְשָׁב אֲצֵלוֹ עֲלִיָּה כַּנִּ"ל. אֲבָל אִי
אֲפֹשֶׁר לְזַכּוֹת לְרֹאוֹת הַפְּתָחִים שֵׁישׁ שָׁם, וְלְעֵלוֹת מִשָּׁם עַל יָדָם,
כִּי-אִם עַל יְדֵי הָאֲמִתּוֹ, עַל יְדֵי שִׁירְגִיל עֶצְמוֹ לְדַבֵּר בְּתַפְלָתוֹ הַדְּבֹר
בְּאֲמִתּוֹ כְּפִי מָה שֶׁהוּא. אֶף עַל פִּי שֶׁהַחֲשֵׁךְ וְהַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוּלִים
מִסְבָּבִין וּמְקִיפִין אוֹתוֹ מְכַל צַד וּמְצַדֵּי צְדָדִים, וּמְבַלְבְּלִין אוֹתוֹ
מְאֹד מְאֹד עַד שֶׁאֵינּוּ יָכוֹל לְהַתְּפַלֵּל כְּלָל, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עַל כָּל פְּנֵים
יְרָאָה לְדַבֵּר הַדְּבֹר בְּאֲמִתּוֹ בְּאִיזָה מִדְרָגָה שֶׁהוּא כַּנִּ"ל, וְכֵן יְרָאָה
לְהַמְּשִׁיךְ אֶת עֶצְמוֹ תָּמִיד אֶל הָאֲמִתּוֹ לְאֲמִתּוֹ וְכַנִּ"ל. וְעַל יְדֵי זֶה
יִזְכֶּה שִׁיאִיר לוֹ הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ בְּעֶצְמוֹ, וִירָאָה הַפְּתָחִים שֵׁישׁ שָׁם,
וְיִזְכֶּה לְצֵאת מִחֲשֵׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל וְכַנִּ"ל. עַיִן שָׁם הֵיטֵב הֵיטֵב:

וְאָמַר לִי אֹז, שֶׁעַל-יְדֵי עֶצְהָ זֹאת יְכוּלִין לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר
בְּאֲמִתּוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו. כִּי תָּמִיד אֵיךְ שֶׁהוּא יְכוּלִין לְהַחֲיוֹת
אֶת עֶצְמוֹ וּלְהַחֲזִיק אֶת עֶצְמוֹ עַל יְדֵי זֶה, עַל יְדֵי הָאֲמִתּוֹ שֶׁהוּא אוֹר
הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ בְּעֶצְמוֹ, אֲשֶׁר "גַּם כָּל חֲשֵׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ" (קל"ט).
כִּי אֵין שׁוֹם טְמָאָה וְסִטְרָא אַחֲרָא בְּעוֹלָם, שְׁלֹא יְהִיָּה שָׁם פְּתָחִים

זקן נתן ולא יעבור

לְצֵאת מִשָּׁם. רַק שְׂאִין רוֹאִין אוֹתָן, מִחַמַּת גּוֹדֵל הַחֲשֻׁכוֹת שֵׁישׁ שָׁם. אֲבָל עַל יְדֵי הָאֻמַּת, מֵאִיר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצֻמוֹ, וַיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת וְלִמְצֵא פֶתַח תְּקוּהָ גַם בְּעַמְּק נְפִילָתוֹ, לְצֵאת מֵאִפְלָה לְאוֹרָה, וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּאֻמַּת תָּמִיד. אָמֵן וְאָמֵן:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן תי"פ:

צהר תעשה לתיבה - קיב

א הַכֶּלֶל הַיּוֹצֵא לְעִבְדָּא וְלִמְעֵשָׂה מִהַמְּאֵמָר הַזֶּה מִגְדֵּל מִעֲלֵת דְּבוּר הָאֻמַּת בְּהִתְפַּלָּה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה יֵאִיר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצֻמוֹ לְרֵאוֹת הַפְּתָחִים שֵׁישׁ בְּהַטְמָאָה וְלְצֵאת מִחֲשָׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל וְכוּ', כְּבָר נְעֻתָק לְעִיל בְּסִימָן ט עֵין שָׁם. וּבְכָאן מְבָאָר בְּיוֹתֵר שְׁהַמְשָׁכִיל הַמְבִין יֵשׁ לוֹ לְהִתְפַּלֵּל כָּל יָמָיו שְׂיִזְכֶּה פַּעַם אֶחָד כָּל יָמֵי חַיָּיו לְדַבֵּר דְּבוּר אֶחָד שֶׁל אֻמַּת לְפָנָיו ה' כָּרְאוּי וְעַל יְדֵי עֲצָה זֹאת יִכּוֹלִין לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר בְּאֻמַּת כָּל יָמֵי חַיָּיו, כִּי תָמִיד אֵיךְ שֶׁהוּא יִכּוֹלִין לְהַחֲיֹת אֶת עֲצֻמוֹ וּלְהַחֲזִיק אֶת עֲצֻמוֹ עַל־יְדֵי הָאֻמַּת שֶׁהוּא אוֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצֻמוֹ אֲשֶׁר גַּם כָּל חֲשָׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ, כִּי אֵין שׁוֹם טְמָאָה וְסִטְרָא אַחֲרָא בְּעוֹלָם שְׁלֹא יִהְיֶה שָׁם פְּתָחִים לְצֵאת מִשָּׁם רַק שְׂאִין רוֹאִים אוֹתָם מִגְדֵּל הַחֲשֻׁכוֹת שֵׁישׁ שָׁם. אֲבָל עַל־יְדֵי הָאֻמַּת מֵאִיר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצֻמוֹ וַיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת וְלִמְצֵא פֶתַח תְּקוּהָ גַם בְּעַמְּק נְפִילָתוֹ לְצֵאת מֵאִפְלָה לְאוֹרָה וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּאֻמַּת תָּמִיד אָמֵן:

סדר יפני מוהר"ן תי"פ:

יפני מוהר"ן תי"פ

חלק ראשון

א רֵאִיתִי וְנָתוֹן אֵל לְבִי לְרֵשֶׁם בְּלִי נִדָּר בְּכָל פַּעַם בְּקִצּוֹר אֵיזָה

חֶזְקֵנוּ וְלֹא יַעֲבוֹר

ג'רי - אָמַר מִוִּהְרֵינִי יְצִי"ל "צַדִּיק לֹא יִצְטָר מִקֹּזֶה שֶׁדָּף לִפְנֵי רַבּוֹתָיו וְיִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" -
חֶזְקֵנוּ וְלֹא יַעֲבוֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שֶׁעִי יִשְׁבֹּת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

מַעֲשֵׂי־חַיִּים הַנְּעָשִׂים עִמִּי בְּכָל עֵת, יְהִי רָצוֹן שְׂיִהְיֶה הַכֹּל לְטוֹבָה:
בְּשָׁנַת תַּק"ם נוֹלְדָתִי בְּקֹהֲלֵת-קֹדֶשׁ נְעַמְיָרוֹב בְּחַמְשָׁה עָשָׂר
בְּשַׁבָּט:

בְּשָׁנַת תַּקנ"ב נִתְקַשְׁרָה אָבִי זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה בְּשִׁדּוּכֵינוּ שְׁלִי עִם
חוֹתְנֵי הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הַמְּפָרָס מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי דָּוִד צְבִי זְכוֹרֹנוּ
לְבִרְכָה וּבְשָׁנַת תַּקנ"ג בְּשִׁבְתַּי נִחְמָנוּ הָיוּ הַנְּשׂוֹאִין שְׁלִי בְּקֹהֲלֵת-
קֹדֶשׁ שֶׁאֲרִיגְרָאד וְהִיִּיתִי סָמוּךְ עַל שְׁלַחַן חוֹתְנֵי שְׁנֵי שָׁנִים:

וְאִזְ הָיִיתִי מִתְנַגֵּד גְּדוֹל עַל הַחֲסִידִים מִחֲמַת שְׁחוֹתְנֵי הָיָה חוֹלֵק
עֲלֵיהֶם מְאֹד, וְדָבַר הַרְבֵּה עֲלֵיהֶם לְפָנַי וּלְפָנֵי שְׂאֵר חַתָּנָיו וּבְנֵי-
בֵיתוֹ, וְאָמַר שְׁכָל כּוֹנְתוֹ בְּדַבּוּרָיו כִּדִּי לְרַחֵק מֵהֶם אַחַר כֵּן יִצְאָתִי
מִשְׁאֲרִיגְרָאד בְּתַחֲלַת שָׁנַת תַּקנ"ו בְּחַג הַסְּכּוֹת, וּבָאתִי לְקֹהֲלֵת
קֹדֶשׁ נְעַמְיָרוֹב עִם זוגְתִי תַחֲיָה וְהִיִּיתִי סָמוּךְ עַל שְׁלַחַן אָבִי זְכוֹרֹנוּ
לְבִרְכָה, וְנִתְחַבְּרָתִי לְלַמֵּד בְּחֶרֶף עִם חֲבֵרֵי זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה וְהוּא
הָיָה מְגִדֵּל מְקַטְנוֹתוֹ בֵּין הַחֲסִידִים, וְהָיָה אֶצֶל כַּמָּה צַדִּיקִים וְדָבַר
עִמִּי הַרְבֵּה וְהִתְוַכַּח עִמִּי שֶׁהַחֲסִידִים הֵם יִרְאִים וְשֶׁהַצַּדִּיקִים
הַמְּפָרָסִים שְׂבִינֵיהֶם הֵם גְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְאֹד וְעוֹבְדִים אֶת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת (כִּי אֲשֶׁר הִיא בְּאַמֶּת) וְגַם שְׂאֵר אֲנָשִׁים הִתְוַכַּחוּ עִמִּי
בְּזֶה וּבְכָל זֶה הָיִיתִי חָזֵק בְּדַעְתִּי הַרְבֵּה בְּהַתְנַגְּדוֹת מִחֲמַת אֲרָם
הַדַּבּוּרִים שֶׁל חוֹתְנֵי זְכוֹרֹנוּ לְבִרְכָה שֶׁהַכִּנּוּי בִּי הַרְבֵּה כִּי אֶף עַל
פִּי שֶׁהָיָה צַדִּיק וִירָא שָׁמַיִם, אֲבָל לֹא זָכָה לִידַע מֵאוֹר קֹדֶשׁ שֶׁ
אַמֶּתֶת הַצַּדִּיקִים גְּדוֹלֵי הַחֲסִידִים הַמְּפָרָסִים וְהָיָה חוֹלֵק עֲלֵיהֶם
מְאֹד כִּינֹזֵק לְעִיל וּמִחֲמַת זֶה בְּכָל חֶרֶף הַנְּזָכָר לְעִיל שֶׁהִיִּיתִי
בְּנְעַמְיָרוֹב הָיִיתִי עֹדֵין מִתְנַגֵּד עֲלֵיהֶם:

אַחַר כֵּן מִרְבוֹי הַדַּבּוּרִים שֶׁל חֲבֵרֵי הַנְּזָכָר לְעִיל וְשְׂאֲרֵי אֲנָשִׁים
הַבְּחִנְתִּי הָאַמֶּת, וְזָכִיתִי לְכַנֵּם בְּאַמוֹנַת חֲכָמִים וְהַסְּכִימָה דַעְתִּי

עם החסידים שטוב להתקרב להצדיקים המפרסמים גדולי החסידים, כי הם אנשי אמת וזה עמם ואז נמשך עלי יראה קצת ונשתנית לטובה בכמה דברים הידועים לי ועם כל זה עדין הייתי תועה בדרך ולא ידעתי בין מיני לשמאלי כי לא היה לי מנהיג כראוי וכל מה שעבר עלי בימים אלו קצרה היריעה לספר:

סדר לקווי עיצות הימני:

בני-אדם הם מונעים גדולים מאד. והעקר הוא הליצנות שלהם, שמונע מאד מן האמת, בידיע היטב למי שבקי בחכמות וליצנות שלהם. לא מבטיא חכמות וליצנות של קלי עולם ההולכים בדרךי המחקרים, שמתלוצצים הרבה מידת ישראל, במפרסם, שזה מזיק ועוקר את האדם לגמרי רחמנא לצלן, אלא אפלו החכמות והליצנות של הנראין בכשרים וחסידים, ועושים ליצנות מכמה דברים שבקדשה, גם הם מזיקים הרבה ומרחיקים הרבה מאד מעבודת השם באמת. ובכמה אפנים גרוע יותר הליצנות שלהם מהליצנות של הקלי-עולם, כי מהקלים הנ"ל בורחים רב העולם, כי הכל יודעין שחכמת הפילוסופיא עוקרת את האדם משני עולמות ומורידין אותו לשאול תחתיות רחמנא לצלן; אבל זאת הליצנות והחכמות של הנראין בכשרים הנ"ל, אין האדם בורח מהם כל-כך, מאחר שיוצאים מפי הכשרים קצת, והם מלבישים הכל בדרךי אמת, והכל מעשה בעל-דבר. והולך בתם ילך בטה, ויברח מהם ומהמונם, ולא יסתכל על כל מיני חכמות וליצנות שלהם, וילך בתמימות ופשיטות בדרךי אבותינו אשר מעולם (שיחות-הר"ן סי' פא).

מִמּוֹן וּפְרָנְסָה

א על־ידי דְבָרִים בְּטָלִים וְלָשׁוֹן הָרַע בָּא עֲנִיּוֹת. גַּם עַל־יְדֵי גְאוּהָ
 בָּא עֲנִיּוֹת. וְעַל־יְדֵי צְדָקָה מְתַקֵּן אוֹתָם, וּמִמְשִׁיךְ שְׁפַע וְנִתְעַשֵּׂר
 (לְקו"מ ס"ד).

ב על־ידי פְּגָם הַבְּרִית אֵין לוֹ פְּרָנְסָה (שֵׁם ס"ז ז).

ג על־ידי תְּפִלָּה בְּכַח זֹכֶה לְפְרָנְסָה (שֵׁם ס"ט).

ד מְרִירוֹת וַיִּגִּיעַת הַפְּרָנְסָה הוּא כְּפִי פְּגָם הַבְּרִית (שֵׁם ס"י יא). וְעֵי
 בְרִית ז).

ה עַל יְדֵי שְׂמֵשְׁבָרִין תְּאוֹת מָמוֹן, מִמְשִׁיכִין הַשְּׁגָחָה שְׁלֵמָה;
 וְשִׁבְרָתָהּ הִיא עַל־יְדֵי צְדָקָה, כִּי עַל־יְדֵי צְדָקָה מְקַרְרִין חֲמִימוֹת
 תְּאוֹת מָמוֹן וּמְשַׁבְּרִין תְּאוֹת הַנְּגִידוֹת וְהַעֲשִׂירוֹת, וְזֹכֶה לַעֲשׂוֹת
 מִשְׂאֵי־וּמְתָן בְּאַמוּנָה וְלִהְיוֹת שְׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ נַחַת־רוּחַ בַּמָּה
 שְׂחַנְנוּ הַשֵּׁם, וְאֵינוֹ אֵץ לְהַעֲשִׂיר, שְׂוֵהוּ עֵקֶר תְּאוֹת מָמוֹן, שֶׁהוּא
 יִגַּע תָּמִיד בִּיגִיעוֹת וּטְרָחוֹת וּטְרָדוֹת גְּדוּלוֹת, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
 הַקָּלָה שֶׁל "בְּזַעַת אַפִּיךָ תֹאכַל לֶחֶם", רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְעַל־יְדֵי
 צְדָקָה נִצּוּלִין מוֹזָה, וְנִחְשָׁב כְּמַקְטִיר קְטֹרֶת (שֵׁם ס"י יג).

סִדְרַר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־יִת הַיּוֹמִי:

פְּעַם אַחַת נַעֲשֶׂה מְלֶךְ חֲדָשׁ בִּינִיהֶם, וְעָשׂוּ לְפָנָיו לִיִּצְנוֹת גְּדוּלוֹת
 כַּנֵּ"ל, וּבָא בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה, וְעָשָׂה לְעֲצָמוֹ אֲבִירוֹת לֵב מְאֹד, וְאָמַר
 לְעַקֵּר אֶת הָאֵילָן כְּלוֹ לְגַמְרִי, וַיֵּצֵא לְטִיֵּל עִם שָׁרְיוֹ וְחִזֵּק לְבוֹ מְאֹד,
 וְרִץ לְעַקֵּר הָאֵילָן לְגַמְרִי, וּכְשֶׁבָא אֵלָיו, נָתַן קוֹל גְּדוּל, וְנָפַל עָלָיו
 פַּחַד, וְחָזַר לְאַחֲרָיו וּבָא בְּכַעַס גְּדוּל וְחָזַר וְהָיָה הוֹלֵךְ בְּתוֹךְ כָּךְ
 נִסְתַּכַּל וְרָאָה בְּנֵי־אָדָם יוֹשְׁבִים (הֵינּוּ הַכַּת אֲנָשִׁים שֶׁל הַחֲכָם הַנֵּ"ל),
 וְשָׁלַח אֵיזָה אֲנָשִׁים מֵאֲנָשָׁיו לַעֲשׂוֹת לָהֶם כָּרְאוּי, כְּדִרְכָם תָּמִיד

(הֵינּוּ שְׁזֵה הַמֶּלֶךְ שָׁלַח לְהַזְיִקֵם בְּדַרְכָּם), וְכִיּוֹן שָׂרְאוּ אוֹתָם אוֹתָהּ הַמְשַׁפָּחָה שֶׁל בְּנֵי-אָדָם הַנִּ"ל, נָפַל עֲלֵיהֶם פַּחַד וְאָמַר לָהֶם הַזְקֵן הַנִּ"ל: אַל תִּפְחָדוּ וּכְשֶׁנִּתְקַרְבוּ הַשָּׁדִים לְשָׁם, לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם מִחַמַּת הָעֲגוּל הַנִּ"ל שֶׁהָיָה סְבִיבוֹתָם, וְשָׁלַח שְׁלוּחִים אַחֲרָיִם, וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים גַּם-כֵּן, וּבָא בְּכַעַס גָּדוֹל, וְהִלֵּךְ בְּעֲצָמוֹ, וְלֹא הָיָה יָכוֹל גַּם הוּא לְקָרֵב אֲלֵיהֶם, וּבִקֵּשׁ מִהַזְקֵן שִׁינִיחֵנוּ לְכַנֵּם לְשָׁם וְאָמַר לוֹ: מֵאַחַר שֶׁאַתָּה מְבַקֵּשׁ, אֲנִיחָ אוֹתָךְ לְכַנֵּם, אָבֵל אֵין דְּרֹךְ שִׁילֵךְ הַמֶּלֶךְ יַחֲדִי, וְאֲנִיחָ אוֹתָךְ עִם עוֹד אֶחָד לְכַנֵּם, וּפָתַח לָהֶם פֶּתַח וְנִכְנְסוּ, וְחִזַּר וְסָגַר הָעֲגוּל אָמַר הַמֶּלֶךְ לְהַזְקֵן: אֵיךְ אַתָּה בָּא לִישֵׁב עַל מְקוֹם שְׁלָנוּ? אָמַר לוֹ: מִפְּנֵי מַה הוּא מְקוֹמָךְ? הוּא מְקוֹם שְׁלִי! אָמַר לוֹ: אֵין אַתָּה מִתִּירָא מִמֶּנִּי? הַשִּׁיב לוֹ: לָאוּ! אָמַר לוֹ: אֵין אַתָּה מִתִּירָא? וּפָשַׁט עֲצָמוֹ וְנַעֲשָׂה גָדוֹל מְאֹד עַד הַשָּׁמַיִם, וְרָצָה לְבָלְעוֹ אָמַר הַזְקֵן: אַף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מִתִּירָא כָּלֵל, אֵךְ אִם אֲנִי רוֹצֶה, תִּהְיֶה אַתָּה מִתִּירָא מִמֶּנִּי וְהִלֵּךְ וְהִתְפַּלֵּל קִצָּת, וְנַעֲשָׂה עָב וְעָנָן גָּדוֹל, וְהָיוּ רַעְמִים גָּדוֹלִים, וְהִרְעַם הוֹרֵג אוֹתָם, וְנִהְרְגוּ כָּל הַשָּׂרִי מְלוֹכָה שְׁלוֹ שֶׁהָיוּ עִמּוֹ, וְלֹא נִשְׁאַרוּ כִּי אִם הוּא עִם הָאֶחָד שֶׁהָיָה עִמּוֹ שָׁם בְּתוֹךְ הָעֲגוּל, וּבִקֵּשׁ אוֹתוֹ שִׁיפְסֹק הָרַעַם, וּפְסֹק.

סֵדֶר שְׁלַחן עִירוֹף הַיּוֹמִי:

(ד) אֲנָשֵׁי חֲצַר שֶׁהָיוּ כּוֹלֵם אוֹכְלִים עַל שְׁלַחן אֶחָד אָף עַל פִּי שֶׁכֵּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ בֵּית בִּפְנֵי עֲצָמוֹ אֵינָם צְרִיכִים עִירוֹב מִפְּנֵי שֶׁהֵם כְּאֲנָשֵׁי בֵּית אֶחָד וְאִם הוֹצַרְכוּ לַעֲשׂוֹת עִירוֹב עִם אֲנָשֵׁי חֲצַר אַחֲרַת עִירוֹב אֶחָד (לְכַלֵּן) וּפֶתַח אֶחָד בְּלִבָּד מוֹלִיכִין לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁמִּעֲרָבִין עִמּוֹ וְאִם הָיָה עִירוֹב בֵּא אֲצֵלָם אֵינָם צְרִיכִים לְתַת עִירוֹב כַּדִּין בֵּית שֶׁמִּנִּיחִים בּוֹ עִירוֹב שֶׁכֵּל אֵלּוֹ הַבְּתִים כְּבֵית אֶחָד

הם חשובים: הגה וכן אם הרבה בע"ב אוכלים בחדר אחד כל אחד על שלחנו אע"פ שכל אחד ישן בחדר בפני עצמו עירוב אחד לכלם הואיל ואין מחיצה מפסקת בין מקום אכילתן הוי כחמשה ששבתו בטרקלין וכו' ואע"פ שפורסין לפעמים וילון לפניהם לצניעות לא מיקרי מחיצה הואיל ולא הוי שם בקביעות (ר' ירוחם חט"ו): (ה) מי שאוכל במקום אחד וישן במקום אחר מקום אכילתו הוא העיקר ושם הוא אוסר הילכך האחין שאוכלים בבית אביהם וישנים בבתיהם אינם אוסרים ואם נותן להם פרס ואוכלים בבתיהם אוסרים והני מילי כשנותנים בני שאר החצר עירובן במקום אחד אבל אם היו בני שאר החצר נותנים העירוב בא' מבתים אלו או שאין עמהם דיורים בחצר אינם צריכים לערב: (ו) מי שיש לו חמשה נשים וחמש' עבדים מקבלים ממנו פרס וכל אחד אוכל בביתו וכן תלמיד המקבל פרס מרבו ואוכל בביתו אינם אוסרים זה על זה אם אין עמהם דיורין בחצר או אם העירוב בא אצלם: (ז) עשרה בתים זה לפני מזה וכולם עוברים זה לזה ויוצאים דרך החיצון לחצר שנים הפנימיים לבד צריכים ליתן בעירוב והשאר פטורים שחשובים כולם כבית שער: (ח) המתארח בחצר אפילו נתארח בבית בפני עצמו אם לא נתארח דרך קבע אלא לשלושים יום או פחות אינו אוסר על בני החצר והוא והם מותרים בין בביתו בין בביתם: הגה ואפילו אם האורחים רבים ובעל הבית א' ודוקא בדאיכא בעל הבית אחד קבוע דאז האורחים בטלים לגביה אבל אורחים ביחד אוסרים זה על זה מיד [תה"ד סימן ע"ו מגמ' סוף דף ע'] ועיין לקמן סוף סימן שצ"א: [ועכו"ם המתארח עיין לעיל סימן שפ"ד]:

סימן שצ"א (א) א' מבני חצר שהניח ביתו והלך ושבת בחצר אחרת אפילו היתה סמוכה לחצרו אם הסיח מלבו

ואין דעתו לחזור לביתו בשבת הרי זה אינו אוסר עליהם במה דברים אמורים בישראל אבל בעכו"ם אפילו הלך לשבות בעיר אחרת אוסר עליהם עד שישכרו ממנו מקומו אם הוא קרוב מהלך יום אחד שהרי אפשר שיבא בשבת אבל אם רחוק יותר אינו אוסר ויש אומרים שגם עכו"ם אם הלך לשבות בחצר אחרת אינו אוסר [וכן נראה עיקר] וואם בא העכו"ם בשבת עיין לעיל סימן שפ"ג: (ב) ישראל בן חצר זו שהלך לשבות בחצר אחרת ואין דעתו לחזור בשבת ואח"כ נמלך בשבת וחזר אינו אוסר: (ג) אחד מן השוק שהיה לו בית בחצר ומת והניח רשותו לאחד מבני החצר אם מת מבעוד יום אין הזוכה אוסר שהעירוב שמערב על ביתו מתיר גם מה שירש ואם מת משחשיכה אוסר אע"פ שעירב הזוכה עמהם אינו מועיל למה שירש אח"כ בשבת: (ד) אחד מן החצר שמת בשבת אם עירב אפילו ירשו א' מבני השוק אינו אוסר ואם לא עירב אם ירשו אחד מן השוק כל זמן שאינו בא לדור עמהם אינו אוסר בא לדור בשבת בבית מורישו אוסר ואם יורשו א' מבני החצר אם עירב היורש והיה דר עם המוריש בבית אחד אינו אוסר אע"פ שלא עירב המוריש ואם לא היה דר עם המוריש אלא בבית אחר שבחצר אוסר אע"פ שעירב היורש כיון שלא עירב המוריש ואם מבעוד יום מת ויורשו אחד מן השוק הרי זה אוסר והוא שבא היורש בבית אחד מורישו בשבת:

סדר לקויי תפלות הימני:

תתנני: רבונו של עולם, אדון כל, אתה לבד יודע את עצמך, ואין מי שיודע אותך כלל, רק אנו מאמינים באמונה שלמה שאתה נמצא המהיב יחיד קדמון נצחי בלי ראשית בלי תכלית, ואתה בראת העולם יש מאין המחלט זה חמשת אלפים וכו', וברחמיך

זֶה הַמִּצְוָה הַשְּׁמִינִית לְעַמּוּד הַתּוֹרָה וְהִיא תִּקּוּן הַלְּבוּשׁ הַקָּדוֹן הַשְּׁמִינִי

זֶה הַמִּצְוָה הַשְּׁמִינִית לְעַמּוּד הַתּוֹרָה וְהִיא תִּקּוּן הַלְּבוּשׁ הַקָּדוֹן הַשְּׁמִינִי

ג'רמז - צמח מן הרצון וצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מן הרצון וצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -

הַגְּדוּלִים הַתְּחִלָּתָה לְהָאִיר בְּנוֹ אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי אַבּוֹתֵינוּ
אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אֲשֶׁר הֵם הַתְּחִילוֹ לְגַלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם
וְאַחֵר כִּי נָתַתָּ לָנוּ תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכַתָּב וּבְעַל פֶּה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
נְבִיאְךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ אֲשֶׁר הוּא הָאִיר עֵינֵינוּ וּפָתַח לָנוּ אֹזֶר הַדַּעַת
לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ כִּי אַתָּה הוּא ה' אֱלֹקֵינוּ אֵין עוֹד מִלְּבַדְּךָ, עַל
יְדֵי כָּל הַגְּדוּלוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ לְחַיּוֹתֵינוּ כִּיּוֹם הַזֶּה
וּבְחַמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה הוֹסַפְתָּ חֶסֶד וְטוֹב, וְשַׁלַּחְתָּ לָנוּ בְּכָל דּוֹר צְדִיקִים
אֱמִתִּיִּים, זְקֵנִים וְנְבִיאִים, רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים, תְּנַאֲיִם וְאַמּוֹרָאִים,
וְרַבָּנָן סְבוּרָאִי, וְגֵאוֹנִים וְרַבָּנִים וְחַסִּידִים צְדִיקִים וְקְדוּשִׁים שְׁהִיוּ
בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, עַד שְׁזַכִּיתָנוּ גַם בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה וְשַׁלַּחְתָּ לָנוּ צְדִיקִים
נוֹרָאִים כְּאַלֶּה:

תִּתְרַנֵּא: עַל כֵּן זָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים לֵילֶךְ בְּדַרְכֵיהֶם וּלְצִיַּת אוֹתָם
בְּכָל אֲשֶׁר צִוּוּ אוֹתָנוּ, וְלְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנָם בְּאַמֶּת בְּכָל עֵת, לְמִדְנוּ
וְהוֹרְנוּ אֵיךְ לְהִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִמְשִׁיכוּ אַבּוֹתֵינוּ
וְרַבּוֹתֵינוּ הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים מִמָּקוֹם שֶׁהִמְשִׁיכוּ עַל יְדֵי קְדוּשָׁתָם
הָעֲצוּמָה עַד שְׁזָכּוּ לְמָה שְׁזָכּוּ זָכְנוּ לְהִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֱמוּנָתָם וְחֶסֶדָם
וְטוֹבָם וְצַדִּיקָתָם אֲשֶׁר יָגְעוּ וְטָרְחוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ בִּיגִיעוֹת וְטָרְחוֹת
גְּדוּלוֹת מְאֹד לְהַטִּיב לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם וְהָעֶקֶר
לְהִמְשִׁיךְ וּלְגַלּוֹת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְכָל בְּאֵי עוֹלָם וּבְפָרְט לְיִשְׂרָאֵל
עִם קְדוּשָׁה, עִם קְרוֹבוֹ עִם סִגְלָה עֲזָרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת
לְמַעַן כַּחֵם וּזְכוּתָם הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשָׁה הַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁב מְאֹד עַד אֵין
חֶקֶר הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹקִים כִּי בָּאוּ מִיָּם עַד נַפְשׁ, זָכְנוּ לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה
בְּאַמֶּת, עַד שְׁנִזְכָּה בְּכָל פֶּעַם לְבוֹא עַל יְדֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה אֶל
הַדַּעַת וְתִתְפַּשֵּׁט הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל הָאֲבָרִים
וְנִזְכָּה תָּמִיד לְדַבֵּר הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּפֶה מְלֵא וּבְלֵב שָׁלֵם בְּאַמֶּת

כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "חֲסִדֵי ה' עוֹלָם אֲשִׁירָה, לְדוֹר וָדוֹר אֲוִדִיעַ אֲמוֹנַתְךָ בְּפִי" וְנֶאֱמַר: "וַיִּוְדוּ שָׁמַיִם פְּלִאָהּ ה', אַף אֲמוֹנַתְךָ בְּקֹהֶל קְדוֹשִׁים" וְנֶאֱמַר: "לְדוֹר וָדוֹר אֲמוֹנַתְךָ, כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד" וְנֶאֱמַר: "דֶּרֶךְ אֲמוֹנָה בַּחֲרָתִי, מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִי" וְנֶאֱמַר: "כִּי יֵשֶׁר דְּבַר ה', וְכֹל מַעֲשָׂהוּ בְּאֲמוֹנָה" וְנֶאֱמַר: "וְצַדִּיק בְּאֲמוֹנָתוֹ יַחִיָּה" וְנֶאֱמַר: "וְאֲמוֹנַתִּי וְחֲסִדֵי עַמּוֹ וּבְשָׁמַי תָּרוּם קָרְנוֹ וְנֶאֱמַר: "כִּי טוֹב ה' לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ, וְעַד דוֹר וָדוֹר אֲמוֹנָתוֹ" וְנֶאֱמַר: "וְאֶרְשָׁתֶיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאֶרְשָׁתֶיךָ לִי בְצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְאֶרְשָׁתֶיךָ לִי בְּאֲמוֹנָה וַיֵּדַעַת אֶת ה' בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

תְּפִלָּה קִי תַחֲנֹנ: {מיוסד ע"פ תורה ק"א} "ה' אֲזִירִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא, ה' מָעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד בְּקָרֵב עָלַי מִרְעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי, צָרִי וְאִי־בִי לִי הִמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוֹ" רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מָלֵא רַחֲמִים אֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, אֶתְּהָ יוֹדֵעַ אֶת רַבּוּי הַצָּרוֹת צְרוּרוֹת וְתַכּוּפּוֹת שֶׁעָבְרוּ עַל יִשְׂרָאֵל מִיּוֹם הַגָּלוּת, בְּפָרֵט מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עַתָּה בַּיָּמִים הַלָּלוּ (מִיּוֹם שִׁינְעָא הַגְּזִירָה רָעָה וְהַמָּרָה לְקַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחִיל) וְלֹא דֵי לָנוּ מִכָּל הַשָּׁנִים שֶׁעָבְרוּ עָלֵינוּ מֵאִזְ וְעַד עַתָּה, אֲשֶׁר נִלְכְּדוּ כַּמָּה וְכַמָּה מֵאוֹת נִפְשׁוֹת לְשָׁבִי וְלָרַעַב וְלַחֲרָב וְלַהֲעַבְיָרָם עַל דַּת אֲשֶׁר זֶה קָשָׁה מֵהַכֹּל, מִלְּבַד הַנִּפְשׁוֹת שֶׁנִּפְחָדוּ בְּפָחָדִים קָשִׁים וּמָרִים בְּלִי שְׁעוֹר אֲשֶׁר כַּמָּה מֵהֶם מֵתוּ עַל יְדֵי זֶה וְכַמָּה נֶחְלָשׁוּ בַּחֲלָאִים רָעִים, וְכַמָּה חֲבָלוּ בְּעֶצְמוֹן וּסְבָלוּ יְסוּרִים קָשִׁים וּמָרִים וְעֶצְמוֹמִים כִּדֵי שִׁישְׁאָרוּ בְּדַת יִשְׂרָאֵל וּבְפָרֵט הַרְחַמְנוֹת וְהַצָּעֵר וְהַמְרִירוֹת הַקָּשָׁה וְהַכָּבֵד שֶׁל נִפְשׁוֹת אֲבִיהֶם וְאִמָּם וְקְרוּבֵיהֶם וְאוֹהֲבֵיהֶם אֲשֶׁר "כָּשַׁל כֹּחַ הַסֶּבֶל" אֲזִי לָנוּ עַל שֶׁבִירְנוּ אֲזִי וְאֲבוּי, אֲזִי מָה הָיָה לָנוּ, אֲזִי מָה הָיָה לָנוּ מַה נָּאֵמַר וּמַה נִּדְבֵר וּמַה נִּצְטַדֵּק הָאֱלֹקִים מִצָּא אֶת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' ר"ח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

עוֹנֵינוּ, מֵה נִזְעַק עַל שְׁבִירָנוּ, נִחְלָה מִכֹּתֵינוּ וְלֹא דֵי לָנוּ בְּכָל זֶה
אֲשֶׁר בְּכָל זֹאת לֹא הֵשִׁיב אִפּוּ מֵאֲתָנוּ, וְעוֹד הוֹסִיף לְהַכּוֹת אוֹתָנוּ
מִכָּה עַל מִכָּה, כִּי עַד לֹא חֲבָשָׁה מִכָּה הִרְאֵנוּהָ, אֲשֶׁר עֵינֵינוּ
עוֹלָלָה לְנַפְשָׁנוּ עַל בְּנוֹת עִירָנוּ, עַל נַפְשׁוֹת הַמְּכִים וְהַמְרוּטִים,
נַפְשׁוֹת הַנְּאֻנְחִים וְהַנְּאֻנְקִים אֲשֶׁר נִלְכְּדוּ בְּכָר מִכָּל עִיר וְעִיר עוֹד
יָדוּ נְטוּיָה מִן אֵז וְעַד עֵתָה [עַד כִּי יֵצֵא הַקְּצָף לְחִזּוֹר וְלִקַּח בְּתוֹךְ
שָׁנָה עוֹד הַפְּעַם] אוֹי אוֹי אוֹי, אוֹי "מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא",
אוֹי, אוֹי, מֵה נַעֲשֶׂה, אוֹי אוֹי כִּי נִסְתַּם לְבָנוּ וְנִאֲטַם רוּחָנוּ אֲפִלּוּ
מִלְּצַעֲק אֵלֶיךָ, הֵן מֵרְבוֹי הַצָּרוֹת הֵן מֵרְבוֹי הַהֲתַגְרוֹת שֶׁל הַבַּעַל
דָּבָר, כִּי הַמְּלַחְמָה מִכָּל צֶדֶד, בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ,
בְּחוּץ שֶׁכָּלָה חָרַב מְרִירוֹת הַגְּזֵרוֹת, וּבְבֵיתוֹ וּבְתוֹכוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִתְגַּבֵּר בְּנִכְלָיו וְעַרְמִימִיּוֹתָיו וְתַאֲזוּתָיו וְהִרְחֹרְרוֹ
וּמִחֲשֻׁבוֹתָיו וְכוּ' וְלֹא דֵי שְׂאִין אָנוּ זוֹכִין לְהִתְעוֹרֵר וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ
בְּאֶמֶת עַל יְדֵי רְבוֹי הַצָּרוֹת אֲשֶׁר כּוֹנְנֶתָ רַק בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד, עוֹד
הוֹסִיף לְהִתֵּל בָּנוּ, וְרוֹצֵה לְעַקֵּם אֶת לִבִּב כִּמָּה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַמָּה
מֵינֵי עַקְמִימִיּוֹת עַל עַקְמִימִיּוֹת בְּלִי שְׁעוֹר עַד שֶׁהִרְבֵּה מְהִרְחָרִים
אַחַר מִדּוֹתֶיךָ הַיְשָׁרוֹת וְהַנְּכוֹנוֹת בְּאֶמֶת: